

ønske, at hun kom med i de kommunale eller de politiske Interesser. Her nedlagde *Berg* en energisk Indsigelse; men Scheel vedblev, at, da Kvinderne ikke af *Naturen* var bestemte til at have kommunal Valgret, burde de heller ikke have den. (Det viser sig altsaa, at det er i Følge *Naturlovene*, Mænd have Stemmeret, — og de taabelige Kvinder tro, det er i Følge Valglovene; der ser man, hvor lidt Besked de vide!)

Af de følgende Talere maa især mærkes de fra *højre Side*. *Holstein-Holsteinborg* var ikke helt uvillig til i det mindste til Dels at gaa ind paa Grundsætningen, især naar det gjaldt besiddende Kvinder i Landkommunerne; Sysselmand *Müller* fra Færøerne sluttede sig helt til Flertallet, og Indenrigsminister *Ingerslev* udtalte: „*Jeg for mit Vedkommende har ikke noget at erindre mod Vedtagelsen af det her foreliggende Forslag, og jeg kan heller ikke se, at det kan indeholde farlige Præcedenser (Fortilfælde)*“.

Efter nogle yderligere Udtalelser fra begge Sider gik Forslaget til 3dje Behandling, der foretoges 6te Februar. Her vedtoges det med 41 Stemmer mod 15; 5 stemte ikke, og 40 var fraværende. For Loven stemte Venstre, samt Højremændene Marineminister *Ravn*, Rektor *Dahl* og Sysselmand *Müller*. De fem, der ikke stemte, var: I. Sørensen, Thorup, Jens Busk, Villads Holm og Olsen, alle af Venstre.

Loven gik derefter til *Landstinget*, og det høje Ting var rede til at tage imod den. Kvindernes Tilhørerplads var fyldt, og det gjaldt nu at staa som en Mand.

C. Ploug begyndte med den Erklæring, at, havde det blot været de velhavende Kvinder, man vilde give Stemmeret, saa havde han ikke haft noget imod Grundsætningen; men naar alle, der betalte kommunale Skatter, ogsaa skulde have kommunale Rettigheder, saa maatte han sige Stop — man kunde jo ellers risikere, at ens Vaskerkone ogsaa fik Stemmeret. Efter en almindelig Betragtning over Pligters og Rettigheders Omfang — Valgretten bør ikke udvides mere, den bør heller ikke indskrænkes, kort sagt, nu er det hele akkurat tilpas! (som Katten sagde, da *han* var kommen til Sæde paa Flæsket) — gik han over til paa Landstingets Vegne at udtale, hvorfor man ikke kunde gaa ind paa Loven. *Man var bange*, det var Sagen. Var Landstinget først gaaet ind paa at give Kvinderne kommunale Rettigheder, kunde det let blive nødt til ogsaa at